

عنوان مقاله:

تأثیر برخی خصوصیات دموگرافیک بر افزایش حس تعلق اجتماعی نمونه موردی: ده ونک تهران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مهندسی معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

دلارام چونگوری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران

غلامرضا اکرمی - استادیار معماری پردیس هنر های زیبای دانشگاه تهران

محسن رضانی - کارشناس ارشد معماری

مرتضی اوجاقلو - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد قزوین

خلاصه مقاله:

با روند رو به رشد توسعه شهر ها و کاهش میزان تعلق خاطر افراد به مکان زندگی خود موجب کاهش پویایی و مسولیت پذیری انسانها به محیط اطراف خود شده است. لذا شناسایی عوامل ارتقاء حی تعلق مکانی از ضرورت های پژوهشی در حوزه روانشناسی محیط میباشد. میزان تعیین میزان تاثیر پذیری بانوان و آقایان و همچنین میزان تاثیر مدت زمان اقامت در ارتقاء حس تعلق از اهداف این پژوهش می باشد. در همین راستا 344 پرسشنامه بدست آمده از فرمول کوکران به عنوان حجم نمونه ، به صورت استقرایی تاثیر مدت اقامت اهالی ده ونک تهران را در ارتقاء سطح حس تعلق می سنجد. پرسشنامه ها و اطلاعات آن توسط نرم افزار تحلیلی - آماری SPSS مورد آنالیز قرار گرفته اند. نتایج این پژوهش بیانگر میزان بالاتر حس تعلق اجتماعی به خصوص در بعد هویتی آن در میان مردان این محلات ده ونک میباشد. اطلاعات خروجی از پرسشنامه ها نشانگر افزایش حس تعلق اجتماعی با افزایش مدت زمان اقامت اهالی این محلات میباشد همین امر موجب برقراری تعاملات اجتماعی مثبت بر مبنای اعتماد در ساکنان ده ونک گشته است به طوری که 68 درصد اهالی این محلات علت اصلی استمرار سکونتشان را خاطرات جمعی ذکر کرده اند و حاضر به ترک ده ونک نیستند.

کلمات کلیدی:

شهر، حس تعلق، مدت اقامت، جنسیت، ده ونک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/484469>

